

Oproep tot de beweging van middelbare scholieren en studenten in heel Frankrijk

1. De huidige sociale beweging is van wereldwijd en historisch belang. De 'Gen Z' laat zien dat zij de toekomst van ellende en oorlog die het kapitalisme de hele mensheid belooft, afwijst. Deze beweging in Frankrijk is internationaal een 'referentiepunt' geworden: in België, Duitsland, Italië, Spanje, Griekenland en Chili. In slechts enkele dagen tijd komen er vanuit alle Europese landen (via sociale media) uitingen van solidariteit binnen met de middelbare scholieren die worden geconfronteerd met de meedogenloze repressie van de politiestaat, een repressie „zonder terughoudendheid“ (in de woorden van de sinistere minister van Binnenlandse Zaken, Laurent Nuñez). Al deze berichten bevestigen: „*Jullie strijd is de strijd van ons allemaal! Overal worden we met dezelfde problemen geconfronteerd!*“

2. Op de universiteiten hebben talrijke algemene vergaderingen besloten om pamfletten te verspreiden in stations en op andere werkplekken om alle arbeiders op te roepen zich bij deze beweging aan te sluiten. Een beweging die zich niet uitbreidt, is een beweging die sterft! Als mei '68 de geschiedenis heeft getekend, dan is dat omdat na de studenten ook de arbeiders de strijd zijn aangegaan. Mei '68, dat zijn 10 miljoen stakers.

3. Al onze acties moeten daarom gericht zijn op de uitbreiding van de beweging. Maakt de oproep om op 13 oktober te marcheren en Matignon (de residentie van de eerste minister) „in te nemen“ het mogelijk om deze dynamiek te ontwikkelen? Nee. Alle repressieve krachten zullen worden ingezet om het regeringsgebouw af te schermen, te omringen en te beschermen. Het is een valstrik, een doodlopende weg, een muizenval. Zou een massale mars naar de arbeiderswijken niet effectiever zijn om de beweging uit te breiden? Om steeds talrijker te worden? Om steeds meer sectoren ervan te overtuigen dat deze strijd die van de hele arbeidersklasse is? Middelbare scholieren, studenten, werknemers, werklozen, gepensioneerden, verenigd in één en dezelfde strijd! Het is mogelijk! Het is aan ons om hen op te zoeken.

4. Om al deze beslissingen te nemen, om samen na te denken over de meest doeltreffende strijdmethoden, moeten we onze algemene vergaderingen verdedigen die voor iedereen openstaan: studenten, werklozen, preciaire werknemers, actieve arbeiders of gepensioneerden, uit de publieke en de private sector. Autonome en goed georganiseerde algemene vergaderingen die stemmen en mandaten verlenen. Algemene vergaderingen die in staat zijn om zich aan te sluiten bij andere algemene vergaderingen en om massale delegaties naar de dichtstbijzijnde werkplekken te sturen om werknemers te overtuigen zich bij deze beweging aan te sluiten. In 2006, tijdens de strijd tegen het „eerste arbeidscontract“ (CPE) dat de onzekerheid van jonge werknemers verergerde, vormden deze vergaderingen de „drijvende kracht achter de beweging“. En juist deze dynamiek van uitbreiding dwong de regering ertoe haar wet in te trekken. Vandaag kunnen we nog verder gaan!

De toekomst behoort toe aan de klassenstrijd !

Internationale Kommunistische Stroming, 10 oktober 2026